

28/04/2013

ועדה לפי תקנה 25 לתקנות בריאות העם (עוסקים בסיעוד בבתי חולים) התשמ"ט-
1988 ותקנות 15 ו 16 לתקנות בריאות העם (צוות סיעודי במרפאות) התשמ"א -
1981

לכבוד

המנהל הכללי של משרד הבריאות

כב' המנהל הכללי,

דין וחשבון לפי תקנה 16 לתקנות בריאות העם
(צוות סיעודי במרפאות), התשמ"א- 1981

בעניין:

עו"ד אייל חקן, יחידת הדין המשמעת, לשכת היועצת המשפטית, משרד
הבריאות, ירושלים.

הקובל

נגד

עמר מוראד
אח מוסמך מספר רישום

הנקבל

1. הקובלנה-

ביום ה- 14/11/2011 הגיש העו"ד שרה שרלב התובעת הראשית ביחידת הדין
המשמעת במשרד הבריאות (להלן – הקובלת), קובלנה למנהל הכללי של משרד
הבריאות (להלן- המנהל) נגד אח מוסמך עמר מוראד
(להלן- הנקבל), על כי הורשע בעברה שיש עמה קלון או שיש בה

כדי להראות שהוא חסר אחריות הדרושה לעסוק בסיעוד כאמור בתקנה 15(4) לתקנות.

2. הוועדה -

מנכ"ל משרד הבריאות מינה אותנו החתומים מטה כחברי הוועדה שתדון בקובלנה האמורה בסעיף 1 לעיל (להלן - הקובלנה).

3. האירועים שברקע הקובלנה:

- 3.1 בתקופה הרלוונטית לכתב הקובלנה היה הנקבל הבעלים של מרפאת ש.ר.ד בע"מ בכפר קאסם (להלן: "המרפאה").
- 3.2 במועד שאינו ידוע עובר לחודש 8/2008 קשר הנקבל ועובדי מרפאתו קשר להונות את רשויות הצבא בכך שסיפקו תעודות מחלה כוזבות לחיילים באופן שיטתי במטרה להגדיל את רווחי המרפאה.
- 3.3 בחלק מהמקרים נתנו תעודות מחלה כוזבות לחיילים שלא התייצבו כלל במרפאה וממילא לא עברו כל בדיקה.
- 3.4 ביום 25/09/2011 הורשע הנקבל בבית המשפט השלום בפ"ת בת.פ. 11827-05-09 בעבירה של קשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499 (א) (1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") מתן תעודה כוזבת לפי סעיף 281 ביחד עם סעיף 29 (ב) לחוק וכן בנסיון לקבלת דבר במרמה, לפי סעיפים 29(ב), 25, 415 ו-438 לחוק. בו ביום ניתן גזר הדין בו נגזר על הנקבל מאסר של שישה חודשים אשר ירוצו בעבודות שירות וכן עשרה חודשי מאסר על תנאי וקנס בסה"כ 15 אלף ש"ח.

4. ההליך לפני הוועדה -

- 4.1 לאחר מספר דחיות בישיבות שנקבעו לרבות החלפת עו"ד מצידו של הנקבל, קיימה הוועדה ישיבה ביום 30/01/2013. במהלך הדיון הודה הנקבל בכתב הקובלנה ובעבירות המיוחסות לו ונקבע כי הצדדים יגישו סיכומים בכתב לעניין אמצעי המשמעת שיש להטיל על הנקבל.

הנקבל ביקש להשמיע את דברו לפני הוועדה:

"אני אח מוסמך. בשנת 2000 הקמתי מרכז רפואי בכפר קאסם במקביל עבד בבית"ח השרון ביחידה לטיפול נמרץ לב. ב-2011 עזב את בית"ח כדי לנהל את עסקי המשפחה והיה הבעלים של המרכז הרפואי. המרכז נוהל ע"י צוות רפואי, אחים ואחיות. בעת שהשתרחה הפרשה ב-2008-- 2009 היה הנקבל הבעלים של המרכז הרפואי. אף פעם לא נכנס לרופא כאח בתוך המרפאה. לא היה הרבה זמן בתוך המרפאה, האירוע המיוחס היסב לו קשים נפשיים ומשפחתיים ולכן החליט לעזוב את המרכז. כיום עובד כאח אחראי במחלקה להחלמה ושיקום לב במרכז הרפואי גיל עוז. המקרה הוא קשה לו מאד. עזב את כל העיסוקים כדי להיות עם משפחתו ועם המקצוע אותו הוא אוהב- להיות אח. הנקבל הביע צער על זה שהוא נמצא בסיטואציה כזו. הוא מוכר ומקובל בכפרו והוא אוהב לעזור לאנשים. הוא אף פעם לא היה בתוך המערבולת בעניין החיילים. לא הכניס אגורה לכיסו".

5. סיכומים לטיעונים לעונש-ב"כ הקובל:

- 5.1 בעקבות הרשעתו בפלילים הואשם הנקבל בעבירת משמעת לפי תקנה 25 לתקנות בריאות העם, סיעוד ותקנות 15 ו-16 לתקנות בריאות העם, צוות סיעודי במרפאות. בהתאם להוראת סעיף 15 לפקודה, הרשעתו של האח בפלילים, מהווה, כשלעצמה עבירת משמעת.
- 5.2 ע"פ הכרעת הדין, הרשעה נסבה על יצירת מעשה מרמה בעשר פרשיות שונות בהם קשר הנקבל, בעלים של המרפאה להונות את רשויות צה"ל בכך שסיפק תעודות מחלה כוזבות לחיילים באופן שיטתי במטרה להגדיל את רווחיו הכספיים ורווחי מרפאתו.
- 5.3 ישנה זיקה הדוקה ביותר בין הרשעה בפלילים ובעבירות בהן הואשם הנקבל בהליך הפלילי, לתפקידו כאח. העבירות בהם הורשע הנקבל מבטאות התנהגות מקצועית הגורמת להטלת צל כבד על כישרונו להמשיך ולשמש כאח וכן התנהגות ערכית פסולה של איש מקצוע רפואה הפוגעת במעמד מקצוע הסיעוד ותדמיתו.

- 5.4 לא מדובר במעידה חד פעמית אלא בדפוס התנהגות פלילי, אקטיבי שנמשך במשך עשר פרשיות. הנקבל כבעלים של מרפאה ומנהלה, הורשע בפעולות שבוצעו תוך תכנון מוקדם וריקמת קשר בינו כבעלי המרפאה לבין עובדיו, להונות את רשויות הצבא במטרה להגדיל את רווחי המרפאה.
- 5.5 האישומים ע"פ כתב האישום בהם הודה הנקבל מגוללים תשעה מקרים שבוצעו במהלך 2008 בהם ניתנו אישורים כוזבים בדבר אי כשירות רפואית לחיילים אשר שימשו כסוכנים משטרתיים סמויים והגיעו למרפאה או לאחרים ע"פ בקשתם של חיילים אלה, מבלי שהתייצבו במרפאה כלל.
- 5.6 מעבר לפאן הפלילי יש לציין כי כאיש צוות רפואי גרם וסייע ליצירת מצג רפואי כוזב.
- 5.7 אמצעי המשמעת הראויים חייבים לעמוד ביחס מתאים לחומרת הפגיעה שאם לא כן עלול להשתמע מסר מוטעה לציבור כי מערכת הבריאות והעומדים בראשה מקלים ראש בעבריינות מאין זו ואינה מייחסת לה את החומרה הראויה לה. מסר כזה עלול לפגוע פגיעה קשה במקצוע הסיעוד בעיני הציבור ולהזיק לאמון שהציבור רוחש לו.
- כאן מצטט ב"כ הקובל מספר פסקי דין: בע"א 412/90 אליהו נגד שר הבריאות. שם נידון הנקבל להתלייה של שלוש שנים. ע"א 10979/04 ליביו ליאור נגד שר הבריאות שם נידון הנקבל להתלייה של שנה. בענינו של אח מעשי אבי דולב אשר הגיש תעודות רישום מזויפות, רשיונו הותלה למשך חמש שנים. אח מוסמך אבוחצירה הורשע בעבירה פלילית בביצוע עבירות גניבה, מרמה והפרת אימונים, רשיונו הותלה לעשר שנים.
- 5.8 לאור החומרה שבמעשיו והשיקולים שעומדים בפני הוועדה הנכבדה, הגנה על האינטרס הציבורי והשמירה על מהימנותו, רמתו וכבודו של מקצוע הסיעוד, ולאור פסקי הדין כאמור לעיל ב"כ הקובל מבקש להתלות את רשיונו של הנקבל לפרק זמן של שלוש שנים.

6. סיכומים לעניין העונש-ב"כ הנקבל:

- 6.1 לעניין הרשעתו של הנקבל בפלילים עולה כי העבירות בהן הורשע והואשם הנקבל נעשו לא בכובע כאח אלא מתוקף אחריותו כמנהל עסק.
- 6.2 ב"כ הנקבל מצטטת מפרוטוקול מיום 25/09/2011 שם ציינה כבוד השופטת דבורה עטר כדילקמן:
- לקולא מבקשת ב"כ המאשימה לזקוף את הודיית הנאשם והחיסכון בזמן שיפוטי וכן היות הנאשם נעדר עבר פלילי וכן הקושי הראייתי להוכחת כתב האישום המקורי שכן בשונה מיתר עובדי המרפאה, לא נכח במרפאה במועדים המיוחסים בכתב האישום והמארג הראייתי נגדו, נסמך על הנאשמים האחרים. מן האמור עולה כי הנקבל לא הנפיק תעודות מחלה כוזבות, מה גם שאינו רופא אך לא זו אף זו, הנקבל כלל לא נכח במרפאה בעת קורות האירועים.
- 6.3 הנקבל עשה את המעשה האמין, האחראי והנכון-נטילת אחריות לביצוע העבירות כבעל המרפאה.
- 6.4 בתסקיר קצינת המבחן, הנאשם הביע חרטתו ונטל את מלוא האחריות כמנהל המרכז הרפואי. הנקבל הביע חרטה אמיתי וכנה תוך לקיחת אחריות ונשיאה בעונש הכבד אשר הושת עליו בהליך הפלילי בתור מנהל העסק.
- 6.5 עסקין בבקשה לכפל ענישה, על העונש אשר הוטל על הנקבל בהליך הפלילי בכובעו כמנהל אחראי. כפל ענישה אינו עולה בקנה אחד עם מטרות הדין הפלילי והמשמעת. לעניין זה ציטטה בכ"כ הנקבל מע"א 6936/00 שאמי נגד שר הבריאות וכן ע"א 10979/04 ליבין נגד שר הבריאות.
- 6.6 הענשתו הכפולה של הנקבל תהווה אפליה ביחס לנקבלים אחרים כדוגמת ד"ר ליבין ואף אינה עולה בקנה אחד עם עיקרון אחדות הענישה, ביחס לנאשמים האחרים באותה פרשה, הרופאים ואנשי הצוות במרפאה, אשר הוועדה נכבדה לא פעלה בנידון ולא המליצה על התליית רישיונם וזאת על אף כי עניינם נידון ועונשם נגזר. בעניין זה היפנתה ב"כ הנקבל את הוועדה לע"פ 5640/97 ריך נגד מדינת ישראל וכן עשא(ים).

38725/06/12 פרופ' אדם קורט סמולינסקי נגד כבוד השופט (בדימ')

אמנון סטרשנב).

6.7 לדברי ב"כ הנקבל: "הוועדה הנכבדה לא הייתה ממליצה להתלות את

רשיונו כלל כפי שלא המליצה ביחס ליתר עובדי המרפאה והרופאים במקרה דנן אשר בשונה מן הנקבל נכחו במועד קורות האירועים... הוועדה הנכבדה לא פעלה בנידון ולא המליצה על התליית רישיונם וזאת אף כי עניינם נידון וענושם נגזר".

6.8 הנקבל הינו כבן 40 בעל משפחה נשוי ואב לילדים קטינים, אח במקצועו בוגר לימודי סיעוד באוניברסיטת תל אביב אשר שימש כאח במחלקות לטיפול נמרץ בביה"ח ואף העביר הדרכות לצוותים רפואיים ברפואה דחופה. הנקבל הקים מרכז רפואה דחופה בכפר קאסם אשר תרם לרווחת האוכלוסיה המקומית והסביבה והייתה בתיאום עם מחלקות העירייה השונות. המרכז השתתף בכל אירוע של תרומה, התנדבות ויוזמה. יש לזקוף למרפאה ולנקבל הצלחות רבות בהצלת חיי אדם ובהגשת עזרה רפואית דחופה. הנקבל הנו אדם נורמטיבי שלא היה מעורב בפעילות עבריינית כלשהי, הוא תורם ומקדיש ממרצו לאורך שנים לקהילה ולמדינה. ב"כ הנקבל צירפה מכתבי המלצה ממקורות שונים בזכות התנהגותו הנאותה והחשובה של הנקבל.

6.9 לאור האמור לעיל מבקשת ב"כ הנקבל מהוועדה להסתפק בעונש החמור אשר השית בית המשפט על הנקבל במסגרת ההליך הפלילי ולהמנע מכפל ענישה ו/או מתן המלצה להתליית רשיונו של הנקבל. לחילופין ביקשה מהוועדה לקבוע עונש פרופורציונאלי אשר יקח בחשבון את העונש הפלילי אשר הושת על הנקבל.

7. דין והמלצה:

7.1 הוועדה עיינה בכתב הקובלנה, בכתב האישום, בהחלטה ובגזר הדין של בביהמ"ש השלום ובטיעוני הצדדים. הנקבל הודה והורשע בכתב הקובלנה בעבירה לפי 15(4) לתקנות- הרשעה בעבירה שיש עמה קלון. הנקבל הורשע בביהמ"ש השלום בפ"ת בעבירות פליליות חמורות של קשירת קשר לפשע, מתן תעודה כוזבת ובנסיון לקבל דבר במרמה.

בהחלטה שניתנה ע"י כבוד השופט עטר בהחלטתה מיום 25/09/2011 נאמר: "...קשרו הנאשם ועובדי המרפאה קשר להונות את רשויות הצבא בכך שספקו תעודות מחלה לחיילים באופן שיטתי במטרה להגדיל את רווחי המרפאה. במסגרת הקשר ולשם קידומו נהגו עובדי המרפאה בצוותא חדא עם הנאשם לספק לחיילים בריאים שהגיעו למרפאה תעודות מחלה כוזבות ולהמליץ על ימי מנוחה עבורם על מנת שיציגו אותם לרשויות הצבא. זאת תמורה סך של מאה ש"ח אשר הופקדו בקופת המרפאה עבור הנאשם, או נמסרו למי מעובדי המרפאה ואלה הפקידו סך זה בקופת המרפאה לאחר ששלשלו לכיסם את יתרת הסכום ששולם. בחלק אחר של המקרים במסגרת הקשר ולשם קידומו נתנו תעודות מחלה כוזבות לחיילים שלא התייצבו כלל במרפאה ובמילא לא עברו כל בדיקה.

אין מדובר במעידה חד פעמית אלא בפעולות שבוצעו תוך תכנון מוקדם ורקמת קשר בן הנאשם שהנו בעל המרפאה לבין עובדי, להונות את רשויות הצבא במטרה להגדיל את רווחי המרפאה. נמצאנו למדים כי הנאשם ניצל לרעה את מעמדו ויכולותיו כבעל המרפאה ורמס ברגל גסה את האימון שניתן בו תוך פגיעה מהותית ברשויות הצבא ובציבור כולו וזאת לשם גריפת רווח כלכלי. אף אם אצא מנקודת הנחה כי יפגע שיקומו של הנאשם היה ויורשע הרי ששיקול זה נסוג אל מול האינטרס הציבורי הברור שבהרשעתו. זאת לנוכח מהות העברות אותם ביצע הנאשם וחומרת נסיבות ביצועם כמפורט לעיל, פגיעתן הרבה בציבור המחייבת הוקעתן ואף הצורך בהעברת מסר חד משמעי בדבר הפסול שבביצוען לשם הרתעת הרבים והיחיד".

על הנאשם הוטל מאסר למשך שישה חודשים אשר ירוצו בעבודות שירות. עשרה חודשי מאסר על תנאי. קנס בסך של חמש עשרה אלף ש"ח.

7.2 אומנם כבוד השופט לא קבעה כי יש קלון בעבירות שבצע הנקבל, ייתכן משום שהתביעה לא ביקשה זאת, אולם הנקבל וב"כ לא כפרו בכך שבעבירות שבהם הורשע-יש עמן קלון ואף הודו בכך.

- הוועדה סבורה כי בעבירות שבהן הורשע הנקבל הן מסוג העבירות שמעצם טבען יש בהן פגם מוסרי הממית קלון על עושיהן.
- 7.3 הוועדה רואה בחומרה יתרה את התנהגותו ומעשיו של הנקבל. העבירות בהם הורשע בערכאה הראשונה הן עבירות פליליות חמורות. עבירות הקלון (15(4) לפקודה) בה הודה הנקבל והורשע היא מן העבירות המעידות על פגם מוסרי כבד שדבק בעושיהם. סוג עבירות בהם הורשע הנקבל בערכאה הראשונה, אופן ונסיבות ביצוען שנעשו במילוי תפקידו או בקשר עימו מצביעות בעליל על הקלון שדבק בהם.
- 7.4 אין מדובר במעידה חד פעמית אלא פעולה באופן שיטתי בה קשר הנקבל בצוותא חדא עם עובדי המרפאה שהייתה בבעלותו ובניהולו, קשר להונות את רשויות הצבא בכך שסיפקו תעודות מחלה כוזבות תמורת כסף אשר הופקד בקופת המרפאה עבור הנאשם.
- הנקבל ניצל לרעה את מעמדו ויכולתו ומעל באימון שניתן בו תוך פגיעה מהותית ברשויות ובציבור כולו לתועלתו הפרטית במעשיו ובהתנהגותו שהקלון דבק בהם פגע במערכת הבריאות ובאימון הציבור במקצוע הסיעוד.
- 7.5 הנקבל הועמד לדין עקב היותו אח מוסמך השייך לסגל סיעודי כאמור בתקנות בריאות העם, אשר הורשע בעבירה שיש עמה קלון. סעיף 15(4) לפקודה מיחס להרשעה שיש עמה קלון לוא דווקא בביצוע מעשה או מחדל הקשורים לעבודותיו או התנהגותו של "אח" במובן הסיעודי של המילה אלא לעצם היותו "אח" במקצוע הסיעוד הכפוף לתקנות כאמור שהורשע בעבירה שיש עמה קלון-העבירות הפליליות בהם הורשע בערכאה הראשונה. במקרה שלפנינו הנקבל הוא "אח" שהיה גם מנהל מרכז רפואי בעת ביצוע העבירות הפליליות בהן הורשע.

8. תכלית אמצעי המשמעת:

- 8.1 הוועדה בבואה להטיל אמצעי משמעת עליה לבחון אם באמצעי המשמעת יש כדי לשרת את התכלית לשמה הם נועדו. הנקבל אומנם אינו עובד ציבור אך בתפקידו במעמדו בעת ביצוע העבירות בהם הורשע-היה נותן שירות לציבור ולרשויות המדינה. יפים דברי בית המשפט העליון:

"בדין המשמעת-אמצעי המשמעת אמור לשמש אמצעי מניעה יותר מאשר אמצעי ענישה: התכלית העיקרית של אמצעי המשמעת היא, כאמור, למנוע פגיעה משמעותית בתפקוד של שירות המדינה או בתדמית שירות זה שכן תדמית ראויה היא תנאי הכרחי לפעילות תקינה של השירות(עש"מ 5282/98 מדינת ישראל נגד תמר כתב).

לנוכח התכלית האמורה קיים הבדל עקרוני בין העונש המוטל בשל עבירות פליליות לבין אמצעי המשמעת המוטלים בדין המשמעת.

על אלה פסק בית המשפט העליון:

"ההבדל נובע מן התכלית. הדין המשמעת נועד לשרת תכלית שונה מן התכלית של הדין הפלילי. עיקר התכלית של הדין המשמעתני היא הגנה על השירות הציבורי. הצורך בהגנה על השירות אינו בא לידי ביטוי מלא בהליך הפלילי. גם אם בהליך הפלילי נגזר על עובד הציבור עונש של קנס, מאסר או עונש אחר, עדין יש צורך לברר אם הוא ראוי לנקוט הליך משמעתני... וזאת כדי למנוע פגיעה נוספת באותו עובד בשירות הציבורי, או כדי להגן על תדמית השירות ועל אימון הציבור וכן כדי לשרש תופעות פסולות בשירות הציבורי ולהרתיע עובדי ציבור אחרים מהתנהגות שאינה הולמת את השירות(עש"מ 1928/00 מדינת ישראל נגד עמוס ברוכין).

8.2 לעניין אכיפה בררנית:

הוועדה דוחה את טענת ב"כ הנקבל בסיכומיה בסעיף 15 ובסעיף 21(לעניין אכיפה בררנית). בפני וועדה זו לא נדונו יתר העובדים אחים ורופאים, עובדי המרכז הרפואי שבבעלותו של הנקבל שהיו מעורבים באישומים המיוחסים לנקבל ובוודאי לא יכלה הוועדה להמליץ על התליית רישיונם שכן עניינם לא נדון בפניה.

במספר פסקי דין נדונה שאלת האכיפה הבררנית:

"רשות מקומית המבקשת לאכוף את החוק נהנית כמו כל רשות מנהלית מחזקת החוקיות. מי שמעלה נגד החלטת הרשות טענה של אכיפה בררנית ולכן הוא מבקש לפסול את ההחלטה, עליו הנטל להפריך חזקה זו. הדעת נותנת כי רק במקרים נדירים ניתן יהיה להפריך את החזקה ולהוכיח אכיפה בררנית. ראשית, הדעת נותנת כי בד"כ רשות מנהלית שיש לה סמכות לאכוף את החוק, תפעיל את הסמכות על יסוד שיקולים ענייניים לאור מטרת החוק. שנית גם

במקרה שבו קיים חשד בגין אכיפה בררנית, בד"כ קיים קושי להוכיח כי הרשות המנהלית הפעילה את הסמכות לאכוף את החוק על יסוד שיקול זר או על השגת מטרה פסולה. אולם, במקרה הנדיר שבוא ניתן להוכיח אכיפה בררנית מן הראוי שתהיה לכך נפקות משפטית" (בג"צ 6396/96 זקין נגד עיריית באר שבע).

בפסק דין נוסף בעניין זה:

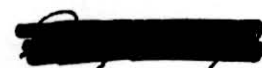
"הטעם הראשון הוא שהנטל להוכחת אכיפה סלקטיבית מונח לפתח הטוען לו. אכן" ראשות מנהלית המבקשת לאכוף את החוק, נהנית כמו כל ראשות מנהלית מחזקת החוקיות. מי שמעלה נגד החלטת הראשות טענה של אכיפה בררנית, לכן הוא מבקש לפסול את ההחלטה, עליו הנטל להפריך חזקה זו". בהקשר זה נפסק כי על הטוען טענת אכיפה סלקטיבית לבסס כי ננקטה אכיפה שונה מתוך שרירות או מתוך או מטרה פסולה..

"הקביעה לפיה התנהלות של ראשות פלונית היא מפלה אינה אך קביעה עובדתית הנסמכת על השוואת נתונים... אכיפה חלקית או מדגמית היא, לעיתים, כורח המציאות. לרשויות המנהל תקציב מוגבל לאכיפת המדיניות המותווית. על כן, מדיניות אכיפה שונה מחברה לחברה כשלעצמה אינה מהווה אפליה... תהא זו אפליה אם ננקטת אכיפה שונה מתוך שרירות או מתוך מטרה פסולה" (ע"א 1081/00 אבנעל חברה להפצה בע"מ נגד מדינת ישראל). לאחר עיון ושיקול הוועדה לא מצאה הצדקה לקבל טיעון זה.

8.3 הוועדה שמעה על עברו הנקי של הנקבל ותרומתו לחברה ולחולים ועיינה במכתבי ההערכה שקיבל.

הוועדה שקלה מחד, את הרשעתו של הנקבל בפלילים, את דברי כבוד השופטת בערכאה הראשונה, את חומרת אמצעי הענישה שהוטלו עליו לרבות מאסר וקנס, את הקלון במעשיו, את התנהגותו אשר יש בהם כדי לפגוע באימון הציבור במקצוע הסיעוד ואת הצורך להטיל עונשים מרתיעים בכדי להרתיע עובדי סיעוד אחרים מהתנהגות בת קלון ולקבוע נורמות התנהגות ראויות למגזר זה. במקרה זה האינטרס הציבורי עולה על האינטרס של הפרט. מאידך לקחה הוועדה בחשבון לקולא את האמור בתסקיר המבחן, את עברו הנקי, את גילו הצעיר יחסית ואת חלופ השנים מעת קורות האירוע.

לאור השיקולים אותם שקלנו כאמור לעיל אנו סבורים כי יש להחמיר אם הנקבל
מעבר לדרישת התביעה. לפיכך אנו ממליצים בפניך להתלות רישיונו לתקופה של
חמש שנים.

גב' ויקי וקסלר

יו"ר

גב' שרה אפרתי

חבר

יגאל חיות, עו"ד

נציג היועץ המשפטי לממשלה